

TRIBUNA

Espai Global: l'aposta pel territori

PAU PERDICES PLA

VICEPRESIDENT TERCER I DIPUTAT DE PROMOCIÓ
ECONÒMICA DE LA DIPUTACIÓ DE LLEIDA

Després de la columna inicial per part del president Brufau, tinc l'oportunitat de ser el primer a escriure al voltant dels reptes i els projectes de GlobalLeida. Com a diputat de promoció econòmica de la Diputació de Lleida, he tingut ocasió de contrastar al territori les grans oportunitats que existeixen per a l'economia de les terres de Lleida, si aconseguim caminar tots plegats. Les nostres terres, des de la ciutat fins a la plana i el Pirineu, són molt diverses i presenten avantatges competitiu diferents.

Així, als Pallars ens trobem un espai privilegiat en termes geològics i un entorn peculiar per a l'agricultura i la ramaderia de muntanya; a les Garrigues, un entorn magnífic per als olis de qualitat; a l'Urgell, un centre neuràlgic del regadiu en terres de secà; a l'Alt Urgell, unes terres per als productes lactis de qualitat, o a la Val d'Aran, una vall única per a la neu.

És a l'entorn d'aquests avantatges comparatius que volem construir els projectes de futur en què ha de treballar GlobalLeida: el clúster de productes lactis de la Seu d'Urgell, el projecte Regmed a Tàrraga, un centre pioner en recerca i formació a l'entorn de l'oli a les Garrigues... També tenim altres projectes i línies de treball que

són més transversals, com el foment de la biomassa als entorns forestals; l'impuls d'un Port Sec-hub de distribució logística a la plana, entre Vilagrassa i Anglesola; l'impuls de l'Illa Alimantària per enfortir, entre d'altres, el sector carni, i l'impuls d'infraestructures viàries clau com la connexió de l'autovia cap a Balaguer i el Pirineu.

No cal dir que GlobalLeida també haurà de treballar pels grans projectes estratègics de la demarcació, com ara el canal Segarra-Garrigues, promovent i fomentant que aquesta infraestructura sigui tot un èxit entre els pagesos, o el Parc Científic, on hem d'aconseguir que la resta del territori gaudeixi de la connexió universitat-empresa, o l'aeroport d'Al-

GlobalLeida també haurà de treballar pels grans projectes estratègics de la demarcació, com ara el canal Segarra-Garrigues

guaire o les estacions d'esquí. Aquests grans projectes estratègics de la nostra demarcació presenten grans reptes i problemàtiques concretes que hem de saber resoldre entre tots si volem fer avançar el nostre territori. I aquí GlobalLeida tindrà un paper clau.

Per últim, també vull comentar el gran projecte de la Diputació de Lleida dels darrers

anys: la construcció d'una xarxa de vivers d'emprenedors per tot el territori. Si tot va com està previst, abans d'un any tindrem vivers en gran part de la plana i del Pirineu: les Borges Blanques, Balaguer, Bell-lloc, Tàrraga, Cervera, Solsona, la Seu d'Urgell, Tremp, el Pont de Suert, Sort i Vielha, a part dels vivers ja existents a la ciutat de Lleida. Seran més de 200 es-

pais disponibles per als emprenedors. GlobalLeida ha de ser el motor que permeti que aquest gran esforç en infraestructures en el territori es consolidi i s'integri com una única xarxa d'emprenedoria de les terres de Lleida. Són els nous emprenedors en bona mesura qui ens han de treure d'aquesta crisi tan complexa que vivim avui dia.

COL·LABORACIÓ

El preu de l'aigua al Segarra-Garrigues

CONRAD LLOVERA I SALA

MEMBRE DE LA SECTORIAL DE L'AIGUA
DE JARC A CATALUNYA

EN EL seu dia, els debats sobre la construcció del canal Segarra-Garrigues ja van omplir moltes planes dels diaris lleidatans. I ara, una vegada a l'abast, la decisió sobre quin ha de ser el preu de l'aigua no ha estat menys discutida. I és que si bé és cert que les infraestructures públiques les hem de pagar, també ho és que això s'ha de fer entre tots aquells que les facin servir. I que aquesta distribució s'ha de fer amb equitat, és a dir, justament.

Des de JARC sempre hem defensat la construcció del canal, que considerem vital per a les comarques que regarà, però també hem dit que no es pot fer a qualsevol preu, i menys encara quan arriba amb més de 30 anys de retard i en un moment en què la situació al sector no és precisament la millor de la història. És per això que

no podem acceptar l'acord del Consell de Govern que fixa el preu de l'aigua del Segarra-Garrigues. Un import molt més elevat que el d'altres regadius i que resta competitivitat a les explotacions que utilitzin les seves aigües per produir. A tall d'exemple: el preu mitjà a diferents regadius per un conreu de blat de moro és 192 €/ha; al Segarra-Garrigues són 720 €/ha.

Estem immersos en una greu sequera i no ens ha d'estranyar que aviat comencem a parlar de restriccions en l'ús de l'aigua. A JARC no podem acceptar una proposta que no primer ni prioritzi l'eficiència i l'estalvi. Per això, des de la sectorial de l'aigua de JARC hem elaborat una proposta alternativa que s'ha presentat al Conseller d'Agricultura i als representants dels grups parlamen-

taris. Com a regants que som, sabem de la importància del reg per a les nostres produccions; per tant, quan el problema és que els pagesos no s'hi apunten, potser hem de revisar per què passa i corregir les causes que ho provoquen.

Tots som conscients que el cost de la infraestructura s'ha de pagar. Però això no vol dir que s'hagi de fer immediatament, i menys quan parlem

percutint-ho sobre el preu el m³ d'aigua, ja que és el més just.

Pel que fa als costos d'incorporació al regadiu que han quedat establerts en 3.100 euros/ha per al reg ple i 1.550 euros/ha per al reg de suport, a JARC demanem que es faciliti als regants la possibilitat de contractar crèdits a un termini de 25 anys i tres de carència.

En cap moment estem dient que no ho volem pagar, sinó

A JARC diem que si el que es pretén és que el Segarra-Garrigues sigui un impuls per a aquestes comarques, cal adaptar la proposta a la realitat

d'una obra que ha de tenir una vida molt llarga que depassa més d'una generació. A tall d'exemple: l'Urgell ha fet 150 anys. La nostra proposta passa perquè el cost de la infraestructura es reparteixi entre tots els usuaris, municipis que la faran anar: aigua de boca, usos industrials i regants. I creiem que la millor manera de fer-ho és re-

que ho volem fer sense ofegarnos, ja que les coses són prou difícils per a tots plegats.

El que genera el nostre rebuig és la quota anual que hauran de pagar els regants. Pensem que una quota fixa elevada –com si fos una tarifa plana– i un preu per metre cúbic d'aigua baix no fa sinó que, com més aigua es consumeix,

més barata surti i, per tant, el que es fa es penalitzar els bons regants que opten per estratègies de reg eficients.

A JARC considerem que no pot ser la mateixa quota per al reg total que per al reg de suport, ja que l'aprofitament del recurs tampoc no ho serà. Per això és innacceptable que un reg social hagi de suportar una despesa de 181 euros/ha anuals. Si no hi ha cap alternativa millor, proposem que el reg total com a màxim arribi a una quota de 90 euros/ha, i que el reg de suport no superi els 45 euros/ha anuals. I el preu de l'aigua a 0,08 euros/m³, un import assumible que contribuirà a assentar la gent al territori i tornarà a il·lusionar davant l'arribada del reg.

A JARC diem que si el que es pretén és que el Segarra-Garrigues sigui un impuls per a aquestes comarques, cal adaptar la proposta a la realitat. El resultat de presentar una proposta unilateral, és clar: només un 20% dels potencials usuaris s'hi ha adherit.